

**ואלה הם הדברים המעטים אשר כתבתי
לחרות על מצבת קברה בקאמעניץ פאדלאסקי
(שמה חיה רוזא ברה"ח)**

חכי לי בתי עד באי אליך!
ירחק יום זה, או קרוב הנהו.
הנה בא אבואה בזרועתיך.
רגזי ויגוני אשי, אשכחהו,
וכך עד אגיל וכאור פניך.
זה היום יום מות נקראהו –
אכן יש חיים לנפש אחריהו!

(אברהם בער גוטלובר, כל שירי מהלאל)

האב על מצבת בתו האהובה

כמו חבצלת הנקטפה מרוח סערות
כן נקטפת בתי וטורפת בדמי זמין
חללה לפעתך אהה! יבשו שלתיך
נוחלה אבדה תקנתי, הובלה לקברות.
אוי! כי עפו שמחתי ביום עברות
לא אשקוטה עדי ארד אחריך!.....

(דוד לעוונטל, אילת השחר)